

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 100. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801950000/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

DET FØRSTE BREV

De spaar dig alt – langt Liv, Sex, Held,
Guld, Guld – ja Millioner.
Saa rækker de dig Haand: »Farvel –
Tak, femogtyve Kroner.«

Derfor sagde jeg til mine Venner, som bebrejdede mig min Skepsis: Hvis denne Skomager virkelig kan mere end sin Læst, hvorfor har han saa ikke kureret sig selv?

Min Ejerdedagsfeber forhindrede mig ikke i næsten hver Dag at gaa ud for at se mig om. Jeg slentrede rundt i Byen, og jeg gik tit paa Bibliotek. De vigtigste Biblioteker i Rom er Minervas og Universitetets. Her er Bibliotekarerne meget hjælpsomme. De kommer, bare man vinker, og man kan ganske gratis faa Blæk, Pen og Papir hos dem. Men ingen kan uden Inkvisitorernes særlige Tilladelse faa Lov til at læse Bøger, som er paa Indeks. Derfor sad jeg som en anden Tantalus og sultede og tørstede midt i al Overfloden, og maatte nøjes med at

se det smukke, gyldne Tryk
paa hvert enkelt Bogbinds Ryg,

lige som man ser paa et Maleri. Alt det, jeg gerne vilde læse, var paa Indeks. Det hændte engang, at Biblioteksbetjenten, en ulærd og enfoldig Munk, lod mig laane Bayles Dictionnaire; men han blev skældt læsterligt ud af Bibliotekaren, som var Dominikanerpater og Medlem af Inkvisitionskollegiet. Snart forsøgte jeg selv at faa Bugt med denne Mands Surhed ved Bønner, men forgæves. Han henviste mig bare til een eller anden Slotsforvalter, der efter hvad han sagde var den eneste der havde Myndighed til at give Dispensation. Men det forekom mig baade ubehageligt og risikabelt at underkaste mig saadan en striks og gnaven Dommers Forhør. Derfor gik jeg over til at benytte Universitetsbiblioteket, hvis Ledelse ikke var gejstlig. Her haabede jeg at kunne trænge igennem den Modvilje, der hos Munkene og Præsterne havde staaet som en urokkelig Mur; men ogsaa her fik jeg Af-